

IJSVRIJ

Vandaag heeft Borre geluk. Het heeft deze week gevoren dat het kraakt.

Op alle sloten en plassen ligt een dikke laag ijs.

Omdat dit niet zo vaak voorkomt, heeft heel Borres school vandaag ijsvrij gekregen.

Dat betekent dat Borre in plaats van rekenen en taal nu de hele dag mag schaatsen.

En dat is precies wat hij van plan is.

Hij heeft zich goed warm aangekleed.

Wel vier T-shirts

én een trui
over elkaar

heen. Zijn

schaatsen

hangen over

zijn schouder

en zijn muts

staat scheef

op zijn hoofd.

Hij heeft om tien uur afgesproken bij de ijsbaan met Radijs, Ovi en Elle, zijn vrienden van De Kerkhof Kids, hun geheime club.

Borre staat op het punt de deur uit te stappen als plots de walkietalkie, die hij van inspecteur Kops gekregen heeft, begint te ruisen en te kraken.

'Hier spreekt Kops,' klinkt het uit Borres zak.

'Hallo Borre, hoor je mij? Over.'

Borre pakt de walkietalkie en drukt de knop in.

'Hallo Kops, hier Borre,' zegt hij in het ding.

'Wat is er aan het handje? Over.'

'Ik heb een belangrijke opdracht voor jou en de rest van De Kerkhof Kids,' antwoordt Kops.

'Het is zeer dringend, dus het zou mooi zijn als jullie hier een beetje snel kunnen zijn. Over.'

'Hè, moet dat nou?' zucht Borre.

'Ik heb vandaag ijsvrij en wilde net met Radijs, Ovi en Elle gaan schaatsen.'

'Ja, dat is spijtig voor jullie,' zegt Kops.

'Zeker omdat er vannacht dooi komt. Misschien is vandaag wel de laatste dag van de winter dat er nog geschaatst kan worden. Nu ja, het is niet anders. Helaas geitenkaas, zullen we maar zeggen.'

'Ik verwacht jullie over tien minuten bij de fontein op het Okidokiplein. Over en sluiten.'
'Maar Kops...,' probeert Borre nog. Maar nee, de oude agent heeft al opgehangen.

Mopperend loopt Borre naar de telefoon en belt het nummer van Elle. Hij gaat één, twee, drie keer over en dan neemt Elle op.

'Hallotielo, met Elle,' zegt ze.

'Hoi Elle, met Borre,' zegt Borre.

'Leg je schaatsen maar weer terug in de kast. Kops heeft een opdracht voor ons.

Hij verwacht ons over tien minuten.'

'Ja dááááág,' roept Elle in de hoorn.

'Ik ga gewoon schaatsen, hoor. Ze geven voor vannacht dooi op, dus het is de laatste dag dat het kan. Kops kan het heen-en-weer krijgen.'

'Maar hij zei dat het heel dringend is,' zegt Borre.

'Natuurlijk, bij Kops is het altijd dringend,'

bromt Elle. 'Ik weet het goed gemaakt. Ga jij maar lekker naar Kops, dan gaan wij met onze schaatsen het ijs op de ijsbaan onderzoeken.'

'Wij?' zegt Borre niet-begrijpend. 'Wie zijn wij?'

'Dat zijn Radijs, Ovi en ik,' zegt Elle.

'Zij zijn al bij mij. Ze kwamen me op weg naar de ijsbaan oppikken. En zij hebben ook geen zin, hoor maar...'

Op de achtergrond hoort Borre Ovi en Radijs iets roepen. Het is niet te verstaan, maar het is hem wel duidelijk dat ze geen zin hebben in een opdracht van Kops.

'Oké,' roept Borre in de telefoon.

'Ik los het wel in m'n eentje op. Fijne vrienden zijn jullie!' Boos hangt hij op.

KNOTS KNETTERTJE GEK

Met een gezicht dat op onweer staat,
gaat Borre de deur uit.
Voor de zekerheid heeft hij zijn schaatsen
toch maar bij zich. Wie weet is het
klusje dat Kops voor hem heeft,
wel zo snel gefikst dat hij erna nog tijd
heeft om te schaatsen.

Overal op straat ziet Borre groepjes
lachende kinderen. Die zijn vast allemaal
blij omdat ze lekker gaan schaatsen, denkt hij.
Ik hoop maar dat die opdracht van Kops écht
belangrijk en dringend is, anders mis ik al
die lol ook nog eens voor niets.

Als Borre het plein op loopt, ziet hij dat er her
en der lege ijs hoorntjes op de grond liggen.
Dat is vreemd, denkt hij.
Dan ziet hij Kops. Die staat al op hem te
wachten. Ontspannen leunt hij tegen de
fontein en rookt zijn pijp.

'Ha Borre. Daar ben je,' groet hij. 'Fijn dat je
zo snel kon komen. Laten we nog even wachten
op Radijs, Elle en Ovi. Dan hoef ik niet vier keer
uit te leggen wat er gaande is.'

'Die komen niet,' zegt Borre.
'Die zijn gewoon naar de ijsbaan gegaan.'
'O,' zegt Kops bedenkelijk.
'Nou, mooi is dat. Daar heb ik dus niets aan.
Nu ja, we lossen het wel met zijn tweeën op.
Luister, het zit zo: de ijscoman is gek geworden.'
'De ijscoman?' zegt Borre verbaasd.

'Juist, die ja,' zegt Kops. 'Knots knettertje gek is hij geworden. Een uur geleden reed hij hier met zijn wagen rondjes over het plein. Hij klingelde als een dolle met zijn bel en schreeuwde wartaal tegen de mensen.'
'Wat raar,' zegt Borre. 'Dat is helemaal niets voor hem. De ijscoman is altijd zo'n aardige en rustige man.'
'Nu niet meer dus,' bromt Kops. 'Hij is helemaal bonkers, die ijscoman. Toen de politie kwam, is hij er snel met zijn wagen vandoor gegaan. De agenten konden hem niet bijhouden, want die waren weer eens op de fiets. In mijn tijd reden we nog gewoon in auto's en op motoren. Maar goed, niemand heeft enig idee waar hij nu is. We moeten hem vinden, Borre. Voordat hij zichzelf of een ander nog wat aandoet, de arme man.'
Borre kijkt naar de lege ijshoorntjes op de grond. Iets verder liggen er ook nog een paar op straat. En weer iets verder nog een.
'Die ijscoman hebben we zo gevonden,' zegt Borre. 'We volgen gewoon Klein Duimpje-stijl de hoorntjes...'

DE SNERTTENT

Ondertussen zijn Radijs, Ovi en Elle op de ijsbaan aangekomen. Het is er al gezellig druk. Groepjes mannen schieten diep voorover gebogen voorbij en maken hun rondes over het ijs. Jongens en meisjes schaatsen verliefd hand in hand.

Her en der stuntelen kleuters achter stoelen.

Radijs, Ovi en Elle gaan langs de kant zitten en persen hun voeten in hun schaatsen.

‘Ik vind het toch wel een beetje zielig voor Borre,’ zegt Radijs.

‘Gaan wij lekker schaatsen en hij niet.’

‘Tja, liever hij alleen zielig dan wij alle vier zielig,’ zegt Elle. ‘Borre moet ook gewoon tegen Kops zeggen dat hij de pot op kan. Ik vind het een aardige man, hoor, maar hij moet niet denken dat we ieder moment van de dag voor hem klaarstaan.’

Soepel staat ze op, schaatst een paar halen en draait een paar rondjes om haar as.

‘Wie van jullie slome duikelaars houdt me bij?’ roept ze naar Ovi en Radijs.

Wat wankel komen ze overeind en zetten de achtervolging in.

Na een half uur ijspret begint Ovi het toch wel een beetje koud te krijgen.

Aan zijn neus hangt een bevroren druppel. ‘Zullen we bij het koek-en-zopiekraampje warme chocolade halen?’ stelt hij voor.

‘Dan kunnen we even lekker opwarmen.’

‘Dat is een prima plan,’ vindt Radijs.

'Ja, dan neem ik een bord vegetarische erwtensoep,' zegt Elle verlekkerd.

Ze schaatsen naar de keet die als koek-en-zopie dient.

'De Snerttent' staat er in mooie letters op het bord. Maar wat is dat nu? Het luik is dicht.

Elle trommelt er met haar knokkels een roffel op.

'Hallo? Is er iemand thuis?'

Achter hen komt een oud mannetje op zijn noren aangekrast.

'De Snerttent is dicht, kinders,' kraakt hij schor van de vrieskou.

'Hoe dat zo?' vraagt Radijs.

'Het is hartstikke druk. Er zijn vast nog meer mensen die wel wat warm's lusten.'

'Ja, daar ligt het ook niet aan,' zegt de man.

'Maar mevrouw De Boon, die altijd de soep en chocolademelk opwarmt en verkoopt, is ziek. Ze ligt met een griepje op bed.

Niets ernstigs, maar toch niks om mee in een koek-en-zopie te gaan staan.'

'Dat snap ik,' zegt Ovi.

'Maar is er dan niemand anders die haar werk wil overnemen?'

'Haha, ben jij mal,' lacht de oude man.

'Iedereen wil schaatsen, nu het nog kan.' Dat begrijpen Ovi, Elle en Radijs wel.

'Nou, dan moeten we maar nóg harder schaatsen dan daarnet,' stelt Elle voor.

'Dan krijgen we het vanzelf wel weer warm.'